

РЕШЕНИЕ

№191

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01 август 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юли, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**Членове: Е. ИВАНОВА СЛАВА
ГЕОРГИЕВА**

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 186 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 262 от 15.IV.2011 г., постановено по нах дело № 136/11 по описа на Районен съд Перник е изменил наказателно постановление № 1888/30.XI.2010 на Директор Д"ПТРСПП" при агенция "Пътна Инфраструктура", в частта, с която на Д.Г.А. е било наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лева, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от 3 Пътищата /редакцията е преди увеличаване размера на санкцията от 2011 г., в сила към 02.XI.2011 г., когато е съставен АУАН/, като е намалил размер на глобата на 400 лева.

Недоволен от решението е останал АНО и чрез процесуален представител в касационна жалба излага оплаквания, че решението на районен съд е незаконосъобразно и следва да се отмени, а наказателното постановление - да се потвърди.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура дава заключение, че обжалваното решение е правилно и следва да остане в сила.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от засегната от съдебния акт страна, участвала в административно наказателното производство по издаване на НП и налагане на административното наказание..

Разгледана по същество е неоснователна.

Параметрите на служебната проверка според чл. 218, ал. 2 от АПК задължават касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, поради което жалбата следва да бъде разгледана по отношение на тях и без касационни оплаквания в този смисъл. От друга страна, наведените в касационната жалба пороци съдът намира, че следва да се квалифицират като такива по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК - нарушение на закона. В тази връзка касационната инстанция съобрази, че решението на районен съд Перник е валидно и допустимо. Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Установената от районният съд фактическа обстановка се споделя напълно от настоящия касационен състав. Същият намира, че въз основа на нея решаващият съд е направил правилни фактически и правни изводи, които изцяло кореспондират със събраните по делото доказателства, като възраженията на касатора в тази насока са неоснователни. Настоящата инстанция в подкрепа на аргументите, изложени от първоинстанционния съд, че така наложените наказания за извършените от жалбоподателя нарушения са явно несправедливи, не са съобразени от АНО с оглед размера на наложената санкция изцяло подкрепя подробните правни изводи в тази насока. В този смисъл правилно, обосновано и законосъобразно въззивният съд е приел, че при определяне размера на наказанието, което следва да бъде наложено на нарушителя, административно-наказващият орган не се е съобразил с изискванията на чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН, като без да излага каквито и да било аргументи е наложил наказание в максималния размер, предвиден в закона за такова нарушение.

В наказателното постановление липсват каквито и да било доводи от страна на наказващият орган въз основа на какви обстоятелства определя наказание към максималния размер, предвиден в закона, след като е безспорно, че това е първо такова нарушение на ответника по касационната жалба, липсват отегчаващи вината обстоятелства, които да налагат определяне на наказание в такъв размер. Настоящата инстанция изцяло споделя и аргументите на районен съд Перник, че при определяне на наказанието на нарушителя, наказващият орган не се е съобразил с имотното състояние на нарушителя и че неговите месечни доходи вероятно са в размер по-малък от санкцията. В крайна сметка целта на наказанието е да бъде превъзпитан нарушителя и да бъде мотивиран да спазва установения правен ред и да се въздържа от извършване на нарушения, а не да бъде наложено наказание в максимален размер. Наказанието трябва да е справедливо - да съответства на тежестта на извършеното нарушение, но и да е съобразено с личността на дееца, за когото самият АНО отбелязва в НП, че "нарушението е за първи път". Съдът намира за необходимо да акцентира и върху обстоятелството, че наказващият орган следва да излага доводи в наказателното постановление защо в конкретния случай определя конкретното по размер наказание. Липсата на мотиви в тази насока прави издаденото наказателно постановление незаконосъобразно, доколкото прави невъзможно извършване на проверка за законосъобразност на така издадения административен акт. Настоящата инстанция стига до извода, че жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, тъй като нито в наказателното постановление, нито в касационната жалба се излагат правно релевантни факти защо е наложено наказание в посочения размер. Възражението, че АНО е определил санкцията при

условия на оперативна самостоятелност, могат да се тълкуват и като неправилно прилагане на законовите разпоредби на чл. 12 и 27 ЗАНН, което не е оперативна самостоятелност. Като е изменил размера на наложеното наказание районен съд е постановил един законосъобразен и правилен съдебен акт, в съответствие с целта на закона, при стриктно спазване на административно-производствените правила и при правилно приложение на материалните правни норми.

За пълнота на изложението настоящата инстанция намира за необходимо да посочи, че издаването на наказателното постановление от компетентен орган, в съответствие с административно-наказателните процесуални правила и въз основа на приложимия към конкретния случай материален закон, не е достатъчно, за да бъде направен обоснован извод за законосъобразност на наказателното постановление. Както вече бе посочено по-горе задължително е да бъдат изложени мотиви и доводи относно размера на наложеното наказание, като съобрази тежестта на извършеното нарушение, личността на нарушителя, неговото имотно състояние. Като не е сторил това административно-наказващият орган е издал едно незаконосъобразно наказателно постановление, наложило изменение в частта му за наложеното наказание от въззивния съд. По изложените съображения настоящата инстанция намира, че не са налице касационни основания за отмяна на решението, постановено от районен съд. Решението на районен съд е постановено при правилно приложение на материалния закон, без да са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, поради което съдебният акт следва да бъде оставен в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 262 от 15.IV.2011 г., постановено по нах д № 136/2011 г. по описа на Районен съд-Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.